

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984651152/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

højeste tenor i musikforeningen og solist; han kender sit værd og synger ikke i enhver smule sangforening; han har i det hele tæet sine hanprimadonna-fornæmmelser og ågrer ikke med sit pund uden en del omstændigheder.

Mikkelsens tenor er dejlig smurt; han synger med ikke ringe fedtelse. Han forstår at lægge særligt foredrag i det ved kromatisk at hive sig op til en høj tone eller rutsje ned på en dyb. Det går netop, som det var smurt. Han formår at bævre langsommeligt på det høje g, så man sidder og tænker: Nu blir det da min sandten vist ges, men det gør det alligevel ikke. Den fjedr sig, gør tenoren, men den holder. Hvis det er lidt ved siden af, så er det, fordi stemningen kræver det (Mikkelsen kan skam nok synge rent), for eksempel på det betydningsfulde sted:

Jeg tror, der er skønhæst i Dan — — mark!

Umiddelbart derefter blir Mikkelsen ondskabsfuld, og det netop på værten. Under trykket af sin egen store begavelse slår han ned på denne mindre og håner den. Hvad kan Olsen? Hvad har Olsen interesse for? Hvad gir Mikkelsen for Olsen? Ingenting, sgu. He, Olsen! Nu må Mikkelsen grine, det må han sgu. Næ, kom til Mikkelsen, min faer! Dær er stemme, og dær er meget andet, værsgo, hvabehar!

Olsen griner afværgende og finder sig i det. Mikkelsen er en god kunde. Hvem får de fleste af de penge, Mikkelsen tjener? Det gør Olsen. Godt, Olsen griner af Mikkelsen og lader som ingenting.

Mikkelsen istemmer med lindret hjerte en ny sang, hvorefter Olsen er den ivrigste til at sige bravo. Mikkelsen gir en omgang af glæde over sig selv.

Samtidig har fabrikanten nået det stadium, hvor han siger du og fornavn til alle; han snakker bredt op om private sager og vrøvler sig uskadeligt frem uden store planer og mange penge. Værten, den pæne familiefader,